

Lapsi-, nuoriso- ja perhepolitiikan koordinaatio valtionhallinnossa Lapsiasianeuvottelukunnan muistio ja kannanotto. Hyväksytty kokouksessa 11.3.2010

Tausta: miksi yhteistyötä ja koordinaatiota tarvitaan?

Lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämisen kannalta eri hallinnonalojen välinen yhteistyö on välttämätöntä. Lapsen ja nuoren elämä jakautuu sektoreihin. Palveluiden laatua ja vaikuttavuutta parantaisi se, että lapsen, nuoren ja heidän perheensä kohdattaisiin mahdollisimman kokonaisvaltaisesti.

Vanhasen II hallitus on politiikkariihessään 24.2.2009 todennut seuraavaa:

- *"Ongelmiin puuttumisessa sektorirajat ovat muodostaneet turhia yhteistyön esteitä eikä moniammatillista yhteistyötä ole pystytty toteuttamaan riittävässä määrin. Laaditaan selvitys hallinnon rakenteiden kehittämiseksi vastaamaan lasten ja nuorten kasvamisen ja hyvinvoinnin kokonaisvaltaiseen hoitamiseen varhaislapsuudesta työelämään".*

- *"Vahvistetaan lapsi- ja nuorisopoliittisen kokonaisajattelun ja lapsi- ja nuorisopolitiikan koordinaatiota valtionhallinnossa ja kunnissa"*

Eräät kunnat ovat jo organisoineet palveluiden suunnittelun ja johtamisen ns. elämänkaarimallin mukaisesti. Lasten, nuorten ja perheiden palveluista päätetään näissä malleissa yhdessä ja samassa lautakunnassa nykyisen sektorijaon sijaan.

Valtioneuvoston lasten, nuorten ja perheiden hyvinvoinnin politiikkaohjelma on käynnistänyt syksyllä 2009 hallituksen politiikkariihen esittämän selvitystyön (ns. hallinnon rakenteet -työryhmä). Tämän kannanoton tarkoitus on evästää politiikkaohjelman piirissä tehtävää työtä lapsiasianeuvottelukunnan näkökulmasta.

Mitä tarkoitetaan lapsi- nuoriso- ja perhepolitiikalla?

Lapsi-, nuoriso- ja perhepolitiikkaan liittyviä asioita kuuluu kaikkien ministeriöiden toimialalle.

Näihin kuuluvat lasten, nuorten ja perheiden palvelut ja tulonsiirrot, työn ja perhe-elämän yhteensovittaminen, alaikäisiä koskeva media- ja kuva-ohjelmäsäätely ja kuluttajansuoja sekä lapsia ja koululaisia koskeva liikennepolitiikka.

Palveluita ovat terveydenhuolto, sosiaalityö (mm. lastensuojelu ja lastenvalvojan palvelut, perheneuvola), vammaispalvelut, päivähoito, oppilashuolto, esiopetus,

perusopetus ja nuorisotyö, lastenkulttuuripalvelut, taiteen perusopetus sekä lasten aamu- ja iltapäivätoiminta.

Näitä alueita koskevia tavoitteita on käsitelty kattavasti valtioneuvoston ensimmäisessä lapsi- ja nuorisopoliittisessa ohjelmassa, jonka valmisteluun kaikki ministeriöt osallistuivat opetusministeriön nuoriso-osaston vetämänä. Rahallisesti ja lainsäädännöllisesti eniten lapsia, nuoria ja perheitä koskevia asioita on sosiaali- ja terveystieteiden ja opetusministeriön toimialalla.

Lapsi-, nuoriso- ja perhepolitiikan koordinaatio on edistynyt

Lasten, nuorten ja perheiden politiikan alalla yhteistyö on vahvistunut etenkin vuoden 2007 jälkeen. Tuolloin hallitusohjelmaan perustuen perustettiin eri hallinnonalojen koordinaatiota parantava Valtioneuvoston lasten, nuorten ja perheiden politiikka-ohjelma, joka toimii opetusministeriön yhteydessä.

Vuoden 2007 aikana oli jo aloitettu nuorisolain (2006) mukaisen valtioneuvoston lapsi- ja nuorisopoliittisen ohjelman laadinta OPM:n nuoriso-osaston vetämänä. Nuorisoasiain neuvottelukunta oli ohjelman laadinnassa ja sittemmin arvioinnissa keskeisessä asemassa. On syytä huomioida, että ohjelman nimi nuorisolaissa oli ”nuorisopoliittinen ohjelma” mutta käytännössä eduskunnan antamien evästysten myötä sen alaa laajennettiin kattamaan myös lapset, koska nuorisolain lapsikäsite kattaa 0-29 -vuotiaat. Myös lapsiasiain neuvottelukunta seurasi ohjelman laadintaa.

Ohjelman laaja, eri ministeriöt mukaan ottava laadintaprosessi edisti merkittävästi yleistä tietämystä ja ymmärrystä lapsi-, nuoriso-, ja perhepolitiikan kokonaisuudesta valtionhallinnossa. Ohjelmassa mainittiin sen perustana YK:n lapsen oikeuksien sopimus. Ohjelma oli ensimmäinen valtioneuvostotason ohjelma, joka yhdisti lasten ja nuorten sekä perheiden hyvinvoinnin näkökulmat. Aiemmin laaditut selonteot ja ohjelmat olivat olleet joko lapsi-, nuoriso- tai perhepoliittisia mutta ei näitä kokoavia.

Käytännössä hallituskauden 2007 – 2011 erityinen politiikkaohjelma on muodostanut koordinaatorakenteen, jolla on osaltaan varmistettu nuorisolain mukaisen ohjelman toimeenpanoa. Tämä rakenne kuitenkin on väliaikainen ja hallitusohjelmaan sidottu.

Lapsiasiavaltuutetun ja lapsiasiain neuvottelukunnan tehtävät ja viranomaisyhteistyön edistäminen

Lasten hyvinvoinnin ja oikeuksien edistämiseen liittyvä yhteistyö on mainittu lapsiasiavaltuutettua koskevassa lainsäädännössä seuraavasti:

- lapsiasiavaltuutetun (2005) tehtävänä on edistää lapsipolitiikan eri toimijoiden välistä yhteistyötä sekä yhteiskuntapolitiikan lapsivaikutusten arviointia
- lapsiasiain neuvottelukunta (2005) perustettiin lapsiasiavaltuutetun toimiston yhteyteen tarkoituksena lapsiasiavaltuutetun työn tukeminen erityisesti lasten asemaa ja oikeuksia koskevan viranomaisyhteistyön edistämiseksi

Lapsiasiain neuvottelukunnassa on ollut valtionhallinnon keskeisten ministeriöiden lisäksi myös kansalaisjärjestöjen, kirkon, kuntien sekä tutkimuksen edustajia.

Neuvottelukunnalla on ollut resurssina sivutoiminen sihteeri, joka on puolestaan käytännössä osallistunut erillisrahoituksella myös politiikkaohjelman puitteissa tehtyyn kehitystyöhön (etenkin lapsen oikeuksien tiedotus).

Valtioneuvoston politiikkaohjelma on tuonut merkittävän lisäresurssin lapsi-, nuoriso ja perhe politiikan koordinointiin ja yhteistyöhön valtionhallinnossa. Tämä on tukenut lapsiasiavaltuutetun ja lapsiasianeuvottelukunnan tavoitteita. Poliitiikkaohjelma on vienyt valtionhallinnossa eteenpäin asioita, joita lapsiasianeuvottelukunta työnsä alkuvuosina totesi tarpeellisiksi hallinnon sektorirajat ylittäviksi kehittämiskohteiksi. Näitä ovat lapsen oikeuksien tiedottaminen sekä lasten hyvinvoinnin seuranta ja sen tietopohjan vahvistaminen. Lisäksi politiikkaohjelmassa on edistetty päätösten lapsivaikutusten arviointia sekä lasten ja nuorten osallistumista. Poliitiikkaohjelma on kuitenkin määräaikainen ja päättyy hallituskauden lopussa 2011.

Lapsiasianeuvottelukunta on myös tehnyt yhteistyötä valtion nuorisoasiain neuvottelukunnan kanssa niin, että informaatio valtioneuvoston ohjelman valmistelussa ja sen seurannassa on kulkenut hyvin. Nuorisolain mukaan nuorisoasiain neuvottelukunta seuraa ja arvioi valtioneuvoston lapsi- ja nuorisopoliittisen ohjelman toteutumista. On kuitenkin puute, että ohjelman seurantavastuuta ei ole lapsinäkökulman kannalta virallisesti vastuutettu lapsiasianeuvottelukunnalle.

Lapsiasiavaltuutettu voi toimia lapsipolitiikan yhteistyötä edistävänä aloitteentekijänä, verkostoijana ja tukijana. Lapsiasiavaltuutettu voi osallistua erilaisiin yhteisiin hankkeisiin ja valmistelutyöhön mutta lapsiasiavaltuutettu ei kuitenkaan eri hallinnonaloista itsenäisenä, valvovana ihmisoikeusinstituutiona voi ottaa hoitaakseen hallituksen sisäistä lapsipolitiikan koordinaatiota. Lapsiasiavaltuutettu ei toiminnassaan edusta kulloista hallitusta vaan toimii hallitusohjelmasta riippumatta lapsen oikeuksien edistämiseksi.

Lapsiasiavaltuutettu toimii lain mukaan lapsiasianeuvottelukunnan puheenjohtajana. Lapsiasianeuvottelukunnalle on lain mukaan asetettu kahtalainen tehtävä eli toisaalta toimiminen hallituksen sisäisen viranomaisyhteistyön edistäjänä ja toisaalta lapsiasiavaltuutetun tukena ja apuna. Nämä kaksi roolia vaatisivat pidemmällä aikavälillä selkiytystä.

Lapsi-, nuoriso- ja perhepolitiikan koordinaation ja yhteistyön kehittämistarpeita

Valtioneuvoston ja kuntien suunnitteluvelvoite

Lapsiasianeuvottelukunnan tehtäviin kuuluu edistää myös paikallishallinnon ja valtionhallinnon välistä yhteistyötä lapsiasioissa. Tältä kannalta lainsäädäntö on nykyisellään kuntien kannalta vaikeasti hahmotettava. Valtioneuvoston velvoitteesta suunnitella lasten ja nuorten hyvinvointia säädetään nuorisolaissa. Kuntien vastaavasta velvoitteesta lasten hyvinvointisuunnitelman laatimisesta säädetään lastensuojelulaissa. Lainsäädäntö ei luo näiden suunnitelmien välille mitään yhteyttä.

Lasten ja nuorten hyvinvoinnin seurantavelvoite

Lastensuojelulaissa sekä esimerkiksi kansanterveyslaissa on kunnille velvoitteita seurata lasten hyvinvointia mutta toisaalta valtion vastuuta lasten hyvinvoinnin seurannassa ja tietopohjan koordinaatiossa ei ole säädetty millekään viranomaiselle. Tämä näkyy lasten

ja nuorten hyvinvoinnin tietopohjan hajanaisuutena ja puutteina. Näitä parhaillaan käsitellään politiikkaohjelman yhteydessä ns. lasten hyvinvoinnin kansallisia indikaattoreita määrittelevässä työryhmässä.

YK:n lapsen oikeuksien sopimuksen edistäminen, sopimuksesta tiedottaminen ja määräaikaishavainto

YK:n lapsen oikeuksien sopimuksen edistämisen kannalta valtionhallinnon velvoitteiden hoitamista on haitannut se, että mikään ministeriö ei ole selkeästi ottanut vastuuta lapsen oikeuksien viestinnästä ja tiedottamisesta kansallisesti. Valtionhallinnossa lapsiasiavaltuutetun tehtäväksi on laissa määritelty YK:n lapsen oikeuksien sopimuksen edistäminen eri tavoin mm. tiedottamalla. Lapsiasiavaltuutettu on ollut rakentamassa eri tahojen välistä yhteistyötä lapsen oikeuksien tiedotuksessa mutta se ei kuitenkaan oman itsenäisen roolinsa takia voi hoitaa ministeriöiden välisen koordinaation tehtävää näissä asioissa tai vastata esim. järjestöille annettavasta taloudellisesta tuesta.

Politiikkaohjelman koordinaatio vuoden 2009 aikana lapsen oikeuksien juhluvuoden merkeissä on edistänyt asiaa mainiosti. Tämän seurauksena vireillä on Lapsen oikeuksien kansallinen viestintästrategia. Lapsen oikeuksien viestinnän koordinaatiolle on tarvetta myös 2011 maaliskuun jälkeen, jolloin politiikkaohjelman mandaatti päättyy. Uuden viestintästrategian toimeenpanon johtaminen tulisi vastuuttaa jollekin ministeriölle tai muulle taholle valtionhallinnossa.

Ulkoministeriö on tähän asti hoitanut sinällään ansiokkaasti Suomen valtion YK:n lapsen oikeuksien sopimuksen määräaikaishavainto YK:n lapsen oikeuksien komitealle. Tämä raportointi ei kuitenkaan ole linkittynyt kovinkaan tiiviisti lasten, nuorten ja perheiden asioiden substanssia hoitavien ministeriöiden toimintaan. YK-komitean suositusten tiedottamisen ja toimeenpanon kannalta raportoinnin parempi yhteys kansalliseen lapsi-, nuoriso- ja perhepolitiikkaan voisi olla eduksi.

Päätösten lapsivaikutusten arvioinnin edistäminen

Lapsiasiavaltuutetun tehtävänä on yleisesti edistää yhteiskuntapolitiikan lapsivaikutusten arviointia ja lapsinäkökulman vahvistamista. Lapsiasiavaltuutetun on mahdollista tehdä asiassa aloitteita, valistaa hallintoa lapsinäkökulmasta ja tiedottaa lapsen oikeuksista. Sen lisäksi tarvitaan kuitenkin myös ministeriöiden omaa päätösten lapsivaikutusten arviointia tukevaa tiedontuotantoa, koulutusta ja sitä tukevia rakenteita. Lapsivaikutusten arvioinnin ja lapsen oikeuksien valtavirtaistamisen tarkoituksena on edistää lapsen edun toteutumista ja lisätä tietoa lapsen edun mukaisista ratkaisuista.

Päätösten lapsivaikutusten arvioinnin velvoitteesta ei ole tällä hetkellä säädetty missään lainsäädännössä suoranaisesti. Lainvalmistelussa lapsivaikutusten arvioinnin on katsottu perustuvan (Paremmen sääntelyn ohjeet) perustuslain 6 §:ään lapsen yhdenvertaisesta kohtelusta sekä YK:n lapsen oikeuksien sopimukseen (3 artikla). Lapsivaikutusten arvioinnin kehittämisen tueksi tarvittaisiin täsmällisempää lainsäädäntöä.

Lasten ja nuorten osallistumisen edistäminen

Lasten ja nuorten omien mielipiteiden kuuleminen ja osallistuminen ovat osa päätösten lapsivaikutusten arvioinnin prosessia ja lapsen edun arviointia yhteiskuntapolitiikassa.

Tällä alueella tarvittaisiin valtionhallinnossa yhteisten toimintaperiaatteiden kehittämistä, osaamisen ja kehittämistyön tukea, jota ei nykyisellään ole organisoitu.

Lapsiasiavaltuutetun tehtävänä on lain mukaan osaltaan välittää lasten ja nuorten mielipiteitä päätöksentekoon. Tätä työtä on tehty tekemällä erilliselvityksiä koululaisten sekä kielivähemmistöihin kuuluvien lasten ja nuorten näkökulmista. Lapsiasiavaltuutettu on myös antanut tukea ministeriöiden eräisiin hankkeisiin lasten mielipiteiden selvittämiseksi.

Valtionhallinnon tulisi tukea myös lasten ja nuorten osallistumisen edistämistä alueellisesti ja paikallisesti. Tätä työtä on osittain hoidettu opm:n nuoriso-osastolta liittyen nuorisolain 8§:n toimeenpanoon. Esimerkiksi lääninhallitukset ovat peruspalveluiden arvioinnin puitteissa kartoittaneet nuorisolain 8§:n toteutumista kunnissa. Suomen nuorisoyhteistyö Allianssi on järjestötoimijana edistänyt samoin nuorisolain toimeenpanoa.

Lasten mielipiteiden kuulemisesta liittyen palveluiden kehittämiseen on säädetty myös lastensuojelulaissa, mutta tältä osin toimeenpano ja seuranta on jäänyt vähäiseksi.

Lapsi- nuoriso- ja perhepolitiikan neuvoa antavien elinten moninaisuus

Valtion nuorisoasiain neuvottelukunta (entinen valtion nuorisoneuvosto) on toiminut jo pitkään nuorisoasioissa neuvoa antavana elimenä opetusministeriön yhteydessä. Valtion nuorisoasiain neuvottelukunnassa on nykyisellään vain kansalaisjärjestöjä edustavia tahoja.

Lasten ja nuorten asioissa on valtionhallintoon syntynyt etenkin 2000-luvun aikana myös muita uusia neuvoa antavia elimiä. Näiden työ menee osittain päällekkäin. Yhteisellä organisoinnilla saavutettaisiin parempia tuloksia vähemmällä kokouksilla.

Tällaisia neuvoa antavia elimiä ovat

- Lapsiasianeuvottelukunta
- Valtion nuorisoasiain neuvottelukunta
- Lasten ja nuorten terveyden ja hyvinvoinnin neuvottelukunta
- Varhaiskasvatuksen neuvottelukunta

Näistä kolme ensimmäistä ovat lakisääteisiä.

Lapsi- ja nuorisopolitiikan kansainvälisen kehityksen seuranta

Lapsiasianeuvottelukunnan tehtävä on seurata myös lapsiasioiden kansainvälistä kehitystä ja se on toiminut Euroopan neuvoston lapsen oikeuksien strategian ns. focal point tahona. Voimavarat tähän ovat olleet vähäiset. Muissa maissa vastaavia Euroopan Neuvoston "focal point"- tehtäviä hoidetaan ministeriöiden linja-organisaatiosta käsin.

Eri ministeriöiden välisessä lapsipolitiikan kansainvälisessä yhteistyössä on tiivistämisen ja parantamisen mahdollisuuksia niin että Suomen näkyvyys kansainvälisesti paranee ja toisaalta erilaiset hyvät esimerkit kyetään hyödyntämään kehittämistyössä. Alan toimijoita ovat Euroopan Neuvoston lisäksi, Euroopan Unioni, Pohjoismaiden ministerineuvosto ja YK-rakenteet.

Näissä rakenteissa lapsi-, nuoriso- sekä perhepolitiikkaa on perinteisesti käsitelty omina erillisinä alueinaan. Myös kansainvälisesti olisi tarpeen edistää lapsi-, nuoriso- ja perheasioiden kokonaisvaltaista linjaamista.

YK:n lapsen oikeuksien sopimuksen toimeenpanon vahvistaminen

YK:n lapsen oikeuksien komitea on yleiskommentissaan määritellyt YK:n lapsen oikeuksien sopimuksen yleisiä toimeenpanotoimia, joita se suositaa kaikille sopimuksen allekirjoittaneille maille. (*GENERAL COMMENT NO. 5 (2003) General measures of implementation of the Convention on the Rights of the Child (arts. 4, 42 and 44, para. 6)*)

Komitean suositamia toimia ovat mm.:

- laaja-alainen lasten hyvinvointia koskeva, lapseen oikeuksiin sitoutuva kansallinen valtioneuvoston hyväksymä strategia ("National action plan")
- lapsen oikeuksia ja hyvinvointia edistävä kansallinen koordinaatorakenne, joka voi vastata myös YK-sopimuksen kansallisesta raportoinnista
- lapsen oikeuksien yhdenvertaisen toimeenpanon varmistaminen alueellisesti ja paikallisesti
- päätösten lapsivaikutusten arviointi eli lapsen oikeuksien valtavirtaistaminen hallinnossa ja tähän liittyvä lasten ja nuorten osallistumisen organisointi
- lapsen oikeuksiin liittyvä koulutus hallinnon sisällä
- yhteistyö kansalaisjärjestöjen kanssa lapsen oikeuksien edistämässä
- itsenäisen lapsen oikeuksia edistävän ihmisoikeusinstituution perustaminen (lapsiasiavaltuutettu tai vastaava)
- lapsen oikeuksien kansallisen viestintästrategian laadinta ja toteutus

Lapsen oikeuksien komitean suositukset eivät ole nykyisellään kovinkaan hyvin eri hallinnonalojen tiedossa. YK:n lapsen oikeuksien komitea on kaikissa määräaikaisraporteista antamissaan suosituksissa moittinut Suomea lapsipolitiikan hajanaisuudesta ja koordinaation puutteesta. Edelliset suositukset annettiin vuonna 2005, ennen nykyisten yhteistyörakenteiden perustamista.

Ehdotus lapsi- ja nuorisopolitiikan koordinaation linjaukseksi

Edellä olevan perusteella lapsiasianeuvottelukunta katsoo, että lapsi- nuoriso ja perhepolitiikan kokonaisuutta voitaisiin valtioneuvostotasolla vahvistaa seuraavilla tavoilla:

- politiikkaohjelman tehtävää jatkamaan tulee perustaa vuonna 2011 valtioneuvostotason lapsi-, nuoriso- ja perhepolitiikan koordinaatioyksikkö, joka voisi toimia joko opetus- tai sosiaali- ja terveystieteiden yhteistyössä
- koordinaation tueksi voitaisiin säätää "Laki lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämisestä". Laki voisi koota myös tärkeimmät kuntatason vastaavat tehtävät yhdeksi kokonaisuudeksi.

- Laki lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämisestä voisi sisältää seuraavat tehtävät:
 - 1) velvoite laatia valtioneuvoston ohjelma lasten, nuorten ja perheiden hyvinvoinnin edistämisestä nelivuotiskausittain (korvaisi nykyisen nuorisolain sääntelyn)
 - 2) velvoite laatia kunnanvaltuuston hyväksymä lasten, nuorten ja perheiden hyvinvoinnin suunnitelma nelivuotiskausittain (korvaisi nykyisen lastensuojelulain sääntelyn)
 - 3) valtion velvoite seurata lasten ja nuorten hyvinvointia (tilastot, rekisterit, indikaattorit, tutkimus ja arviointi) ja antaa tukea kuntien vastaavalle työlle
 - 4) kuntien velvoite seurata lasten ja nuorten hyvinvointia paikallisesti
 - 5) velvoite päätösten lapsivaikutusten arviointiin valtion ja kuntien päätöksissä
 - 6) lasten ja nuorten osallistumiseen ja vaikuttamiseen valtion ja kunnan päätöksissä liittyvät edistämistehtävät
 - 7) YK:n lapsen oikeuksien sopimuksesta tiedottamisen ja viestinnän koordinaatiovastuu
 - 8) koordinaation tueksi koottaisiin yksi kansallinen neuvottelukunta, jolla voisi olla jaostoja
- Koordinaatioyksikön keskeinen tehtävä olisi valtioneuvoston ohjelman toimeenpanon varmistaminen, seuranta ja arviointi yhteistyössä kaikkien lasten asioita hoitavien ministeriöiden kanssa
- Koordinaatioyksiköllä voisi olla eri ministeriöiden edustajista koostuva johtoryhmä, koska sen tärkeänä tehtävänä on yhteensovittaa eri ministeriöiden lapsi-, nuoriso- ja perhepolitiikkaa
- Koordinaatioyksikön tukena tulisi olla lasten, nuorten ja perheiden hyvinvoinnin ministeriryhmä
- Koordinaatioyksikön tehtäviin voisi kuulua myös 1) YK:n lapsen oikeuksien sopimuksen kansallisesta määräaikaishetimitinnistä vastaaminen yhdessä Ulkoministeriön kanssa
- sekä 2) kansainvälisen lapsi-, nuoriso- ja perhepolitiikan seurantavastuu ja yhteisten linjausten varmistaminen yhdessä Ulkoministeriön kanssa
- Lapsiasiavaltuutetun toimisto voisi toimia jatkossa tällaisen koordinaatioyksikön yhteydessä kuitenkin itsenäisenä viranomaisena samalla tavoin kuin se toimii nykyisinkin
- Lapsiasiavaltuutettu voisi toimia uuden kansallisen lasten, nuorten ja perheiden hyvinvoinnin neuvottelukunnan jäsenenä mutta ei kuitenkaan puheenjohtajana. Neuvottelukunnan tehtäviin kuuluisi seurata lapsiasiavaltuutetun työtä (mm. saada tietoa toimintasuunnitelmasta ja –kertomuksesta sekä tärkeistä aloitteista ja lausunnoista). Se toimisi osaltaan

vuorovaikutuksen foorumina lapsiasiavaltuutetun, muiden ministeriöiden ja kansalaisyhteiskunnan kesken.

- Uudessa neuvottelukunnassa tulisi olla sekä ministeriöiden, kuntatason, aluehallinnon, kansalaisjärjestöjen että tutkimuksen edustajia.
- Neuvottelukunnan tehtäviin voisivat kuulua
 - 1) valtioneuvoston ohjelman arviointi ja seuranta koordinaatioyksikön tukena
 - 2) lapsen oikeuksien sopimuksen toimeenpanon ja tiedotuksen kannalta tarpeellisen yhteistyön edistäminen eri tahojen kesken
 - 3) lasten ja nuorten hyvinvoinnin seuranta ja ajankohtaisten tiedon tuottamista koskeva arviointi ja aloitteet
 - 4) tehdä ehdotuksia ja aloitteita lapsia ja nuoria koskevista toimenpiteistä ja uudistuksista
 - 5) seurata alan kansainvälistä kehitystä ja toimia Euroopan Neuvoston focal point -tahona
 - 6) toimia lasten aseman ja lapsimyönteisten asenteiden vahvistamiseksi yhteiskunnassa